

Locika

Bylo, nebylo, Oili, byli jeden muž a jeho t hotná žena. Nem li, co jíst.

MUŽ: Natrhám salát v sousední zahrad .

Jenže jejich sousedka byla zlá arod jnice. Chytila ho.

AROD JNICE: Vezmi si ten salát, ale a0 se dítě narodí, vezmu si ho. Hahaha!

Když se narodila hol i ka, arod jnice si ji odnesla. Dala jí jméno Locika.

AROD JNICE: Zav u t do vysoké věže bez dve í.

Z Lociky vyrostla mladá žena s dlouhými zlatými vlasy. arod jnice ji navz t vovala ka0dý den.

AROD JNICE: Lociko, Lociko, spus dol vlasy!

Locika hodila vlasy oknem dol a arod jnice po nich vyzplhala. Jednoho dne to zahlédl mladý princ.

PRINC: Vyzkouším to. Lociko, Lociko, spus dol vlasy!

Locika se do prince zamilovala. A0 jednou

AROD JNICE: Lociko, Lociko, spus dol vlasy!

LOCIKA: Hm, jsi o tolik t 0zí než princ.

AROD JNICE: Ha, ust íhnu ti vlasy! Jdi pry a u0 se nevracej. . A te princ

PRINC: Lociko, Lociko, spus dol vlasy! . Á!

AROD JNICE: Abrakadabra!

PRINC: Ale ne! Jsem slepý.

O n kolik dní pozd ji zahlédla Locika v lesích muže

LOCIKA: M j princ, jsi to ty? Ach ne, jsi slepý.

Loci iny slzy kanuly na princovy o i.

PRINC: Ha, zase vidím! Kouzlo je zlomeno.

Spole n pak princ s Locikou Oili z astn a0 do smrti.

KONEC